

## Nagyköveti beszéd – koszorúzás

2019. október 23.

Kedves tiszteletbeli konzuljaink, kedves magyar és spanyol barátaink!

Köszönöm Önöknek, hogy a borús idő ellenére is vették a fáradságot és csatlakoztak hozzánk az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének emléknapján, hogy közösen emlékezzünk a magyar nemzet szempontjából kiemelkedő jelentőségű történelmi eseményre, amely hozzájárult a vasfüggöny lebontásához és a közép-európai térségben a 30 évvel ezelőtti rendszerváltáshoz.

Október 23-a kettős nemzeti ünnep Magyarországon. Ezen a napon nem csupán az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésére, hanem a Magyar Köztársaság 1989-es kikiáltására is emlékezzünk. 1956. október 23-án – Márai Sándor magyar író szavaival élve – *egy nép azt mondta, elég volt!* Elég volt a szovjet elnyomásból és a magyar kommunisták diktatúrájából! A szabadság jegyében, a Nyugat biztatásától kísérve és annak segítségét remélve a pesti srácok és a magyar emberek utcára vonultak és végül készek voltak arra is, hogy életüket áldozzák harcolva a bevonuló szovjet tankok ellen. Hősiességüknek állít emléket ez az emlékmű, amely gazdag szimbólumrendszerével Madridban is megidézi a Budapest utcáin, fontosabb helyszínein zajló nemzeti függetlenségért folytatott harcokat, jelképezi a romboló ideológiákkal szemben az eszmék szabadságát, kifejezi a nemzet szabadságvágyát és végső győzelmét.

Budapest belvárosi utcáin járva néha-néha még rábukkanunk olyan házakra, melyeknek falain láthatóak az 56-os események golyóinak nyomai: ezek a

golyónyomok lassanként eltűnnek a házak faláról, azonban ezek a megemlékezések és például ez a madridi emlékmű is segít minket, utódainkat és spanyol barátainkat abban, hogy ezekre a golyónyomokra mindig emlékezzünk és hőseinket megtartsuk történelmi emlékezetünkben.

Köszöntöm a „Patria” emlékmű megtervezőjét és kivitelezőjét, Fodor-Lengyel Zoltán művész urat, aki minden bizonnyal maga is látta a fent említett golyónyomokat Budapest házain.

Külön tisztelettel köszöntöm körünkben az egyik „pesti srácot”, Tóth-Zele Józsefet, aki maga is szerepet vállalt az 1956-os budapesti forradalmi eseményekben, és azt követően emigrált Spanyolországba és futott be megbecsült nemzetközi karriert. Józsi bácsi tevékenysége is hozzájárult ahhoz, hogy itt Spanyolországban is megemlékezzünk a magyar forradalomról. Megkérem Józsi bácsit, egykori pesti srácként gyűjtsa meg az emlékmű mécsesét, s emlékezzünk ezzel a forradalom hőseire.

Az 1956-os hősöknek köszönhető eszméket soha nem feledjük, megőrizzük és megéljük, szabadságvágyuk érzését pedig továbbadjuk utódainknak. Albert Camus francia író és filozófus szavaival élve:

*„A magára maradt Európában csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol – még közvetve sem- igazoljuk a gyilkosokat.”*

*Albert Camus (1957)*